

יום ב', י"ז בחשוון תשע"ב (14 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואלה ימי השבוע ש-(י)היה...

"טוב להודות לה', ולזמר לשמך עליון!" [תהלים צ"ב 2]

"טוב" בגימטריא הוא 17 (9+6+2=17), והיום, י"ז בחשוון, ה-17 בחודש, הוא באמת יום טוב – טוב לכלל האנושות, טוב לעם ישראל, וטוב למשפחתנו בפרט.

טוב לאנושות בכלל:

היום, בשנת 1656 לבריאת העולם, לפני רק 4111 שנה, תחילת מי המבול בימי נח: "ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ. בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחודש השני בשבעה-עשר יום לחודש, ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארובות השמיים נפתחו."

[בראשית ז' 10-11]

טוב לעם ישראל:

היום, לפני 89 שנה, בשנת תרע"ח (1917-5678), יום מתן הצהרת בלפור: = ממשלת הוד מלכותו רואה בעין יפה את ייסודו של בית לאומי לעם יהודי בארץ ישראל ותפעל במיטב מאמציה להקלת השגתה של מטרה זו, מתוך הנחה ברורה שלא יעשה שום דבר שיש בו כדי לפגוע בזכויות האזרחיות והדתיות של העדות הלא-יהודיות, או זכויותיהם ומעמדם המדיני של היהודים בכל ארץ אחרת. =

[למבט אחר על אירוע היסטורי זה, ר' את הכתוב מטה.]

טוב למשפחתנו בפרט:

לפני 36 שנה (כמספר נרות השבת שאנו מדליקים), בחשוון שנת תשל"ו [אוקט' 1975], המשפחה שלנו (2 הורים ו-2 בנים ועוד 2/3 ילד) עלתה ארצה ונחתנו על ארץ המובטחת, ארץ הקודש, ביום זה, י"ז בחשוון. אנו אסירי-תודה ואסירי-טובה על כל החסד שה' עשה לנו, עושה לנו ויעשה לנו.

"זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו!"

כאשר מסתכלים אל 3 האירועים הללו, אולי לא קל לראות שכל זה טוב – במיוחד המבול. אמנם, עולם חדש יצא מזה, עולם שידע לבחור טוב יותר מזה שקדמו. אך במחיר של חרבן. גם הצהרת בלפור פתחה דלת לעם ישראל לבנות מחדש את עולמו הזוהר, שנחרב כ-1850 שנה לפני-כן. אך גם כאן, הדבר עלה לנו ביוקר, ועדיין דורש מחיר מאיתנו. וכן, העלייה האישית שלנו – כנ"ל. עולם חדש למשפחה אחת – במחיר של להשאיר מאחור קרובי המשפחה שלנו. לא כך היה צריך להיות, אבל כל אחד צריך לבחור לעצמו.

והבחירה אינה פשוטה – אילו היה כך, אם כל דבר היה נראה כולו טוב או כולו רע, לא היתה בחירה! הבחירה היתה הרבה יותר פשוטה וכמובן, יותר טובה. אלא... הקב"ה מחונן בנו דעת, כדי שנוכל להבין, להשכיל, להחכים. וכמו שאין שני פרצופים דומים, אין שתי דעות דומות לכל דבר.

גם היום, עם ישראל עומד בפני הכרעות גורליות...

ימי חשוון בשנת תשט"ז [1955] היו. בארצנו, שזו רק 'נולדה' שנים ספורות לפני-כן, היו ימים קשים ביותר במישור הבטחוני. התגברו החדירות של מסתננים, וגבר גם מספר האבידות.

"כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֶּן רֵאִינוּ--בְּעִיר-ה' צָב-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנֶנָּה עַד-עוֹלָם סֶלָה."

מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ב', י"ז בחשוון תשע"ב (14 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

במיוחד, שרר מתח רב בגבול המצרי, ובמדינות העולם העריכו כי המזה"ת על סף מלחמה חדשה. באווירה זו, נולדה המדיניות של פעולות התגמול.

בין פעולות אלה – [מחר] **ב-י"ח בחשוון**, **פשט צה"ל** על חטיבה מצרית שהתבצרה באזור המפורז. העיתונות הגדירה את מה שקרה שם כאחד מימי הקרבות הקשים ביותר מאז מלחמת השחרור. 50 מצרים נהרגו בפעולה, 49 נפלו בשבי. הכוח שפלש לשטח המפורז גורש לשטח מצרים, כשהוא משאיר מאחוריו תותחים ומרגמות רבים. [כאן לא דובר על 'מסתננים' אלא צבא מצרי!] מצרים הגיבה בהפגזות על מטרות ישראליות לאורך רצועת עזה.

[ישראל 50]

ביום רביעי, **י"ט בחשוון** בשנת תשכ"ח [22-נוב-1967], **נתקבלה החלטת מועצת הבטחון 242**, הקובעת עקרונות לשלום במזרח התיכון. ישראל וחלק ממדינות ערב הסכימו לגבי עקרונות אלה, תוך מתן פירושים שונים.

ביום חמישי, **כ' חשוון** בשנת תשט"ו [16-נוב-1954] **נפטר יצחק למדן**, משורר עברי, מראשוני העלייה השלישית.

ביום ששי, **כ"א בחשוון**, בשנת ה'של"ד [1573] הוא יום פטירתו של ר' דוד בן – זמרא (הרדב"ז). ר' דוד בן זמרה (1479 - 1573) נולד בספרד, אך נאלץ לעזוב אותה יחד עם משפחתו בעקבות גירוש ספרד. המשפחה עברה לעיר פאס שבמרוקו, ומשם - לארץ ישראל, לצפת ולירושלים, ובסופו של דבר התיישב דוד בן זמרה במצרים, שם התמנה למנהיגה הרוחני והדתי של הקהילה היהודית. לפרנסתו עסק במסחר תבואה והיה סוחר מצליח ואדם עשיר. במצרים חי ופעל כ-40 שנה, ואז חזר לארץ ישראל, תחילה לירושלים ואחר כך לצפת, שם נפטר בשיבה טובה בגיל 94. ר' דוד בן זמרה היה מקובל ופוסק הלכה שכתב אלפי תשובות, מרביתן אף פורסמו ונדפסו בספרי שו"ת. רדב"ז גם כתב את הפיוט "כתר מלכות" ליום הכיפורים - בעקבות היצירה הפיוטית-הגותית 'כתר מלכות' שכתב שלמה אבן גבירול כ-400 שנה לפניו. רבו היה המקובל ר' יוסף סארגוסי מסיציליה. מתלמידיו: ר' יצחק עקריש, ר' בצלאל אשכנזי (בעל "שיטה מקובצת") והאר"י הקדוש.

ביום שבת קודש, **כ"ב בחשוון**, בשנת תשנ"ב (לפני 20 שנה), **נפתחה ועידת מדריד**, היא ועידה בינלאומית שנערכה במדריד

בן ראינו-בְּעִיר-ה' צָב-אוֹת בְּעִיר אֶלְקִינוּ אֶלְקִים
פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המ
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

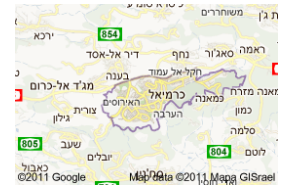
יום ב', י"ז בחשוון תשע"ב (14 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בירת ספרד בין 30 באוקטובר ל-1 בנובמבר 1991 במטרה לקדם את תהליך השלום בין ישראל, ה'פלסטינים' ומדינות ערב.

(בעקבות ועידה זו, פעל האו"ם לבטל את החלטתה מלפני 16 שנה לגנות את הציונות...)

ביום ראשון הבא, כ"ג בחשוון בשנת תשכ"ה [29-אוקט'-1964] נחנכה עיר הפיתוח **כרמיאל** בלב הגליל.

בעניין **הצהרת בלפור**, ברצוננו לגלות למשפחת קוראי הדף סוד שהתברר לנו רק בתקופה האחרונה -

במשחק 'בייסבול' כל חובט נקרא לעמוד בתחנת הבית (**home plate**) ולחבוט בכדור שמגישים לו. יש לו כמה הזדמנויות וכן כמה דרכים בהן עליו לפעול:

- [1] הוא יוכל לחבוט בו ובכך לזכות להתחיל לרוץ סביב הבסיסים עד שחוזר 'הביתה'.
- [2] הוא יוכל להניף בכדור, ואם הכדור במרחב הנדרש ואינו חובט בו, הוא מפסיד ומקבל סטרייק (**strike**). אחרי 3 כאלה הוא יוצא ומתחלף עם הבא בתור.
- [3] הכדור יכול לעבור לידו במרחב הנדרש מבלי שינסה לחבוט בו. מותר לו "לאסוף" ארבעה כאלה (**balls**), אך אחרי הכדור הרביעי, הוא חייב ללכת (**walk**) – קודם לבסיס הראשון, ולהמשיך אח"כ בדרך שלא יוכלו שחקני הבסיס (**basemen**) לגעת בו עד שהוא מצליח להגיע הביתה.

ואיך נקרא הכדור הרביעי?

נכון – Ball Four!

וזה כנראה היה המסר המוסתר בשם של ההצהרה, בה הודיעה ממשלת הוד מלכותו שהיא "רואה בעין יפה את ייסודו של בית לאומי לעם יהודי בארץ ישראל ותפעל במיטב מאמציה להקלת השגתה של מטרה זו, מתוך הנחה ברורה שלא ייעשה שום דבר שיש בו כדי לפגוע בזכויות האזרחיות והדתיות של העדות הלא-יהודיות, או בזכויותיהם ומעמדם המדיני של היהודים בכל ארץ אחרת."

הצהרת **Bal(l)four** באה להודיע ליהודי העולם שהגיעה השעה לארוז את מזוודותיהם ו"ללכת הביתה" – **walk home!** יש מאיתנו שהבינו את הרמז כבר, ויש שטרם הבינו. אך אחרי כל משחק, כו-ו-ו-לם הולכים הביתה!

יהי רצון שנטמיע את הרמז הזה ובמקום לפנות לכוחות החיצוניים בעולם להציל אותנו, נפנה לכוחותינו הפנימיים שהם הם שיביאו את ישועת ה' לעמו.

יום גשום ויום נעים!

"כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֶּן רֵאִינוּ--בְּעִיר-ה' צָב-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנֶנָּה עַד-עוֹלָם סֶלָה."

מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלוויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל